

விவிலியத்தின் வைகறை

1

அருட்பணி. ம. கு. பயஸ்

தாசாய்ச்சையஞ். T.S. பத்ரிகை

அருட்பணி S.J. பத்ரிகை

ପ୍ରଦୀପ ମହାନିତିକୁ

ପ୍ରଦୀପ ମହାନିତିକୁ

ଅର୍ଜିଚି ୨୭ ଡିସେମ୍ବର

ପ୍ରଦୀପ । ୧୯୫୩

விவிலியதின் வைகறை

(SMO) A.M. ஸ்ரீ வைகறை:

குமராஜபுரம்

2005:

முதிர் மலை

1

அருட்பணி. M.E பயஸ்

வெளியீடு:

கீளார்ட் வெளியீட்டகம்
15, கொழும்புத்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

புத்தகம்

:விவிலியத்தின் வைகறை

தொகுப்பாசிரியர்

:அனுட்பணி. ம. இ. யயஸ் M. A. (ROME)

முதல் பதிப்பு

:2003

அச்சேற்ற அனுமதி

:அனுட்பணி. J. P. E. செல்வராஜ்
கருமுதல்வர்
யாழ்ப்பானம்.

அச்சிட்டோர்

:J.S.Printerss,
பண்டத்தரிப்பு.

வெளியீடு

கிளாரட் வெளியீட்டுக்கம்
15, கொழும்புத்துறை வீதி,
யாழ்ப்பானம்.
தொலைபேசி – 021 - 222-2924
E – mail : Jaclapub@slt.net.lk

Claretian Publication is a pastoral endeavor of the Claretian Missionaries in Sri Lanka. It aims to promote a renewed spirituality rooted in the process of total Liberation and solidarity in response to the needs, challenges and pastoral demands of the Church today.

அணிந்துரை

“இறைவார்த்தையை பணிவோடு ஏற்றுக்கொள்ளங்கள். அதுவே உங்களை மீட்கவல்லது. இறைவார்த்தையைக் கேட்கிறவர்களாக மட்டும் இருந்து உங்களை ஏமாற்றிக்கொள்ள வேண்டாம். அதன்படி நடக்கிறவர்களாயும் இருங்கள் ஏனென்றால் வார்த்தையை கேட்டு அதன்படி நடவாதோர் கண்ணாடியில் தமது முகத்தைப்பார்த்து விட்டுச் சென்றவுடனே தாம் எவ்வாறு இருந்தார் என்பதை மறந்துவிடும் ஒரு மனிதனுக்கு ஒப்பாவர்.” (யாக. 1:21-24)

இறைவார்த்தையை இலகுவாகப் படிக்கவும் தெளிவான முறையில் புரிந்து கொள்ளவும் இந்த “விவிலியத்தின் வைகறை” என்ற சிறிய கையேடு மிகவும் துணைபுரியும் என்று கூறுவதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த சிறிய நாலை பலவேலைகளின் மத்தியில் எம் மக்கள் பயன்பெற வேண்டுமென்று தொகுத்து அமைத்து கொடுத்த அருட்பணிம். இ. பயஸ் அடிகளாருக்கு எனது இதய நன்றிகள். இறைவார்த்தையை மக்கள் படிக்கவேண்டுமென்று ஆர்வங்கொண்ட அருட்பணியாளர் இவர் தொடர்ந்து இவ்வாறான பல முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இவ்வாண்டு மாசிமாதம் 25ம் திகதி (2003) அன்று உரோமை நகரில் ஒன்று கூடிய ஆயர் சங்கம் கலந்துரையாடலுக்கு முன்வைத்த தலைப்பு “குடும்பமாக விவிலியம் வாசிக்கத் தொடங்குவதுதான் மறைப்பணியின் ஆரம்பம்” இதைப்பற்றி ஆயர் கார்லோகிடேலி விவிலிய ஆராட்சியாளர் கூறுகிறார். எமது பொது நிலையினருக்கு விவிலியம் பற்றிய அறிவு குறைவு. இதை நாம் எமது பங்குகளில் குழுமங்கள் அமைத்து இறைவார்த்தையை கற்றுத்தெரிந்து கொள்ள ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்றும் விவிலிய அப்போஸ்தலிக்க பணியில் அனைவரும் ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

ஆக எமது யாழ். மறைமாவட்டத்திலும் பல இடங்களில் விவிலியம் கற்கைநெறி ஆசிரியர்கள் ஊடாகவும் அஞ்சல்வழியூடாகவும் நடைபெறுகிறது. அத்தோடு இவ்வாறான சிறிய கையேட்டு பிரதியும் நிற்சயம் எமது விவிலிய அறிவை வளர்க்க துணைசெய்யும். இந்த சிறிய பிரதி அழகிய தமிழில் உருப்பெற உதவிய அருட் சகோ. நெவிஸ் H. F.க்கும் இதை அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த பண்டத்தரிப்பு J. S. Printerss க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

21.03.2003

அருட் பணி S. R. கொண்ஸ்ரன்றரைன் C.M.F.
கிளாரட் வெளியீட்டகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

என்னுரை

விவீலிய சார்புள்ள அறிவு பெருகவும் அதைப் படித்துத் தியானித்து நிறை வாழ்வு பெறவும் மக்களுக்குத் துணைநூல்கள் பல மலர் வேண்டும்.

வெவ்வேறு மொழிகளில் விவீலியம் பற்றிய நூல்கள் அதிகம் உண்டு. தமிழிலும் இவ்வகையான பிரசரங்கள் இந்தியாவில் அச்சிடப்பட்டன. ஆயினும் அவைகளில் பெரும்பாலானவை எமது மக்களை வந்தடைவதில்லை.

எம்மவர் பலன் பெறவேண்டும் எனத்தான்டப்பட்டு சில ஆக்கங்களைப் பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் வெளியிட்டேன். அவற்றை ஒன்றிணைத்து மக்கள் கையில் சேர்ப்பதற்கு விரும்பினேன்.

கிளர்சியன் சபையைச் சேர்ந்த அருட்திரு ரெக்ஸ் கொன்ஸ்ரன்றையின் அடிகளார் எனது சுவடியைப் பார்த்து படித்து மொழிநடையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி அச்சேற்ற முன்வந்ததற்கு நன்றிகள் பல கூறுகின்றேன்.

படியுங்கள் பலன் அடையுங்கள்

21.03.2003

தவத்திரு ம. இ. பயஸ்
அடைக்கல அன்னை ஆலயம்,
யாழ்ப்பாணம்.

படியினிட நிலைப்படி மூல கல்வித்துறை முன் தூத கல்வி கல்வித்துறை முன் தூத கல்வி நிலைப்படி நிலைகளை அடையும் தியாகை மாதிரி நோயாலை பிரதிஷ்டித நிலைப்படித் தேவை கிடைக்கின்றது என்றால் கல்வி நூல் மூலம் கூறிய தேவை மாதிரி நூல் பெற்று கொண்டு வருவது சிரியாக விடுக. இப்படியுங்கள் பலன் அடையுங்கள் என்று கூறுகின்றேன்.

H.M.C கல்வித்துறை முன் தூத கல்வி நிலைப்படி நிலைகளை அடையுங்கள்.

வீவிலியத்தின் வைகறை

சமாரியர்

யூதாவுக்கும் மற்றக்கோத்திரங்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை இருக்க வில்லை. சமாரியா வட அரசாகிய இஸ்ராயேலில் அமைந்திருந்த அரச நகரமாகும் (1 அரச. 17:24-26). இந்நகரின் தெற்கில் எருசலேம் தென்படும். கி.மு. 129 ல் சமாரியா தனிநாடாக யூதெயாவிலிருந்து பிரிந்திருக்கலாம். அசிரியாவின் அரசன் 5ம் சார்கோனாவினால் (கி.மு.724-721) இஸ்ராயேல் நாடு கடத்தப்பட்டு மற்ற இடங்களில் இருந்து மக்கள் சமாரியாவில் குடியேற்றப்பட்டனர் (2 அரச.17:24-26). தங்கியிருந்த மக்களுடன் குடியேறிய மக்களும் சேர்ந்த கலப்பின மக்களாக சமாரியர் கருதப்பட்டனர். கி.மு. 587, 582 ஆகிய ஆண்டு களில் பல யூத மக்கள் பயிலோனியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர். கி.மு. 538ல் பலஸ்தேனிய மக்கள் தங்கள் நாட்டிற்கு திருப்பிச் செல்லாமென விடுவிக்கப்பட்டனர். அடிமைத் தனத்திலிருந்து திரும்பி வந்த மக்கள் எருசலேம் நகரில் செருப்பேல் தலைமையில் ஆலயம் அமைக்கத் தொடங்கியியோது சமாரியர்களும் இப்பள்ளில் கலந்து கொள்ள முன்வந்தனர். அவர்களின் பங்கு நிராகரிக்கப்பட்டதினால் ஆலய வேலைக்கும் பலவிதமான இடையூறுகள் உண்டாக்கினர் (எஸ்.4:1-6). இப்பகையுணர்வு காலப்போக்கில் வளர்ந்துகொண்டே சென்றது. நெகேயியாவுக்கும் மக்கபோய் காலத்திற்குமிடையில் சமாரியர்கள் கெரிசிம் மலையில் கோயில் கட்டியதுடன் இரு பிரிவினருக்கும் இடையே உள்ள பிரிவு முழுமையாயிற்று. எட்டாம் நாற்றாண்டு இறைவாக்கினர்கள் இந்நகரை பகையுணர்வுடன் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுள்ளனர். மோசே அளித்த வேதநூலின் முதல் ஜந்து நூல் களையும் (தோரா அல்லது சட்டங்கள்) தங்களுக்கென்று ஒரு தனி விவிலியமாகப் பாதுகாத்துப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இது எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எபிரேய விவிலியத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இரண்டிற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் சமாரியர்களின் ஜந்நால், எழுதின்மர் நூல் என்ற கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பு, கும்ரான் விவிலிய ஏடுகள் ஆகியவற்றுடன் ஒத்துப் போகின்றன.

கிரேக்க மௌரியப்பியர்

இயேசுக்கிறிஸ்து இவ் அவனியில் உதயமாகுமுன் கி.மு.285 - 246 ம் அகவையில் எகிப்திய அரசன் ரோலொமி பில்டொல்பஸ் தனது நாட்டின் அறிவுக் களஞ்சியமான நூலகத்தை விரிவாக்க விரும்பினான். அன்றைய ஜெருசலேம் நகரின் யூத தலைமைக்குரு விடம் தன் எண்ணத்தை எடுத்துரைத்தான். யூத தலைமைக்குரு பன்னிரு குலங்களிலுமிருந்து எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் தேர்ச்சிபெற்ற எழுதத்திரண்டு பேரை இப்புனித பணிக்காக

அனுப்பினார். அவர்களின் அயராத உழைப்பினால் உருவாகிய கிரேக்க மொழியின் வேதாகமமே “செப்ருவாயிந்” அல்லது “எழுபதின்மர்” ஆகமம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

எபிரேயர்களின் வேதாகமம்

காலங்களின் வழியாகப் பேசிய கடவுளின் ஞானம் தன் பணியை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. கி.மு 2000ம் ஆண்டில் எபிரேயர்களின் புனித நூலாகிய வேதாகமம் பதின்மூன்று நூல்களாயிருந்தன. திருநூலில் “சபை உரையாளர்” என்னும் நூலிற்கு அறிமுக உரை எழுதிய பெஞ்சீராவின் பேரன் (கி.மு. 132ம் ஆண்டு கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பு) சட்டம் (தோரா), இறைவாக்கினர், ஏழுத்தாக்கங்கள் என்று மூன்று விதமான ஏடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எஸ்ரா (2-கி) நூலை எழுதிய ஆசிரியர் எபிரேயர்களிடம் உள்ள 94 நூல்களில் 24 மட்டுமே பார்வையாளர்களின் பாவனைக்காக பகிரங்கப் படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது ஆண்டவரின் ஆணை என்று அறிவித்தார்.

இவை மட்டுமே எபிரேயர்கள் கி. மு. 132இல் அங்கீரித்த நூல்கள். எனினும் கி.மு. 300 தொடங்கி கி.மு. 100ஆம் ஆண்டுவரை எழுத்துருப்பெற்ற நூல்கள் எதற்கும் அங்கீராம் பெறப்படவில்லை. உள்நாட்டுப் போர்ப்பூசல்களாலும், யூதர்கள் பகைமைகளைப் பாராட்டி வளர்த்துப் பிரிவுகளைத் தட்டிக்கொடுத்து வாழ்ந்ததின் விளைவாக ஜெருசலேம் வாழ் யூதர்கள் இத்தகைய முடிவுகளை எடுத்தனர். பல்வேறு நாடுகளில் சிதறுண்டு வாழ்ந்த பல யூதர்கள் பல அன்றாட நிகழ்வுகளில் இறைவனின் கைவன்மையைக் கண்டு புத்தாக்கங்களை ஆவலுடன் வரவேற்றனர். பேசியா தொடக்கம் ஸ்பானியா வரை வாழ்ந்த யூதர்கள் எபிரேய மொழியை அறியவில்லை. மாறாக கிரேக்க மொழியை மட்டுமே அறிந்தவர்களாக இருந்தனர். எகிப்தில் எட்டுக்கொரு விழுக்காடு (8:1) என்ற ரீதியில் யூதர் இருந்தனர். அலெக்சாந்திரியாவின் பாரிய செபக் கூடத்தில் மக்கள் தொகை நாடுக்கு நாள் பெருகியதால் “ஆமென்” சொல்வதை கட்டிப்பாக காட்டவேண்டிய நேரத்தில் கொடி ஒன்று அடையாளமாகக் காட்டப்பட்டது. அலெக்சாந்திரியா நூலகப் பொறுப்பாளர் கல்வி மாக்குஸ் என்பவரே யூத மக்களின் பாரிய ஏட்டுச் சுருள்களைச் சிறிய சுருள்களாகப் பிரித்தார். அலெக்சாந்திரியாவிலும் வேறு நாடுகளில் பரவி வாழ்ந்துவந்த எபிரேயர் “எழுபதுபேர்” இனைந்து மொழி பெயர்த்த வேதாகமத்தை தம் புனித நூலாக ஏற்றுக் கொண்டனர். இதே மொழிபெயர்ப்பைக் கத்தோலிக்க திருச்சபை தோன்றியபொழுது தனது மறையின் வேதநூலாக ஏற்றுக் கொண்டது. இத்துடன் வேறு ஏழு நூல்களையும் கத்தோலிக்க திருச்சபை ஏற்றுக் கொண்டது. அவையாவன :- சாலமோனின் ஞானம், சீராக்கின் ஞானம், மக்கபேயர் 1-2, யூதித்து, தோபித்து, பாருக் என்பனவாகும்.

கி.மு 67ல் உரோமையரின் கொடுங்கோல் ஆட்சி யூதர்களை அவர்களுக்கு எதிராகக் கொதித்தெழுச் செய்தது. அப்போது பதவி யிலிருந்த நீரோ மன்னன் இக்கிளர்ச்சியை அடக்க வெஸ்பேசியன் தலைமையில் படைகளை அனுப்பினான்.

யோகானான் பெங்கக்காய் என்னும் யூதப் பேராசிரியர் தன் மதிநுட்பத்தால் பயங்கரமான அவ்வேளையில் பிரேதப் பெட்டியில் தன்னை மறைத்து வெஸ்பேசிடம் பயணித்து யம்னியா என்னுமிடத்தில் யூத வாலியருக்கு கல்விக்கூடம் அமைக்க அனுமதி பெற்றார். முப்பது மைல்களுக்கப்பல் அமைந்திருந்த ஜெருசலேம் புனித நகர் பகைவர் களால் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட செய்தி அவரின் இதயத்தைத் தாக்கியது. ஜெருசலேம் நகர் அழிந்தபோதும் அதற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் யம்னியாவின் வளர்ச்சி கொடிகட்டிப் பறந்தது. கோவில் களும் புனித தொழுகைக் கூடங்களும் அழிக்கப்பட்டதனால் குருக்களின் புனித தைங்கரியங்கள் அதாவது பலிமுறைகள், சடங்காசாரங்கள் இல்லாமல் போயிற்று. ஆயினும் பரிசேயர்களும், மறைந்து அறிஞர்களும் சட்ட வல்லுநர்களும் இருந்தமையால் வேத நூல் அழிக்கப்படாமல் ஏறியுட்பட்டாமல் காப்பாற்றப்பட்டது. யூத மதமும், மொழியும் பண்பாடும், கலாச்சாரமும் போருக்குள்ளும், புசுலுக்குள்ளும் போட்டிபோட்டு வளர்ந்தன.

இஸ்ராயேலரின் திருமுறை நூல்கள்

கி.பி. 90ஆம் ஆண்டில் வேதம் வளர்த்த பல பேரறிஞர்கள் யம்னியா நகரில் அமைந்த யோகானான் பெங்கக்காயின் ஆச்சிரமத்தில் பொதுச்சங்கம் ஒன்றைக் கூட்டி வேத நூலாகிய வேதாகம நூல்களை ஒவ்வொன்றாக ஆய்வு செய்தனர். கிரீஸ்தது வோடு நெருக்கமாக வாழ்ந்த பலசீடர்கள் தமக்கு சாதகமாகப் பல நூல்களைப் பயன்படுத்துவதையும் கண்டனர். எபிரேய யூதமறையினரின் புனித நூலாகிய வேதாகமம் 24 நூல்களை மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்தினர் (39 புத்தகங்கள்) புதிய மறையென யூதர்கள் கருதிய திருச்சபையானது எழுபதின்பமரின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்து வதையும் (45 புத்தகங்கள், ஏரேமியா நூலையும், புலம்பல் நூலையும் பிரித்து எண்ணினால் 46 புத்தகங்கள்) மேலும் பல நூல்கள் அவர்களிடையே உருவாகுவதையும் அறிந்து பேச்சும் அடைந்தனர். (பிற்சேர்க்கை III)

புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள்

திருமறையின் வேதாகமத்தில் புதிய ஏற்பாடு உதயமாகுவதற்கு முன்னே கத்தோலிக்கத் திருச்சபை காள்கோள் கொண்டிருந்தது. இயேகவோடு நெருக்கமாக வாழ்ந்த அவரது அப்போல்தலர்கள் இயேகவின் போதனைக்கும் சாதனைக்கும் நந்சாட்சிகளாகி நற்செய்தியை சென்ற இடங்களில் எல்லாம் முழுக்கம் செய்தனர். இயேக தன்னைப் பற்றியோ, தந்தையைப் பற்றியோ, ஆவி

பற்றியோ, இறையரசு பற்றியோ, எதையும் எழுதி வைத்திலர். எல்லாம் வாய் மொழியாக ஒரு பரம்பரை இன்னொரு பரம்பரைக்கு பரிமாற்றம் செய்தது.

கி.பி 50ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 150ஆம் ஆண்டு வரைக்குள் புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் (27) எழுத்துருப் பெற்றன. திருத்தாதர் பதினொரு பேரும் சில பெண்களோடும், இயேகவின் சகோதரர்களோடும், இயேகவின் தாய் மரியாஞ்சனும் இணைந்து ஒரு மனத்தவராய் இறைவேண்டல் செய்துகொண்டிருந்தனர். (திருத்தாதர் 2:14) விகவசித்த 120 பேருடன் முளைவிட்டெழுந்த திருச்சபை பெந்த கோஸ்தது நிகழ்வின் பின் பேதுரு உட்பட பதினொருவரும் ஆற்றிய இறை முழக்கத்துடன் (விகவாசப் பகிர்தல் என்றும் புரிந்து கொள்ள வாம்) 3000பேர் விகவசித்தவர்கள் குழவில் இணைந்தனர். நாளாந்தம் பலர் இவர்களுடன் இணைந்தனர். யூத தலைமைச் சங்கம் காழ்ப்புனர் வினாலும், பொறாமையினாலும் பொங்கியெழுந்து விகவசித்தவர்களை யும் நற்செய்தி முழக்கம் செய்தவர்களையும் எதிர்த்தது; அடித்துச் சிறையில் அடைத்தது. சிலரைக் கல்லால் ஏறிந்து கொண்றது (தி. ப. 4, 5, 6, 8, 9, 16, 17, 18, 19, 21, 26ஆம் அதிகாரங்கள்)

கத்தோலிக்க முதலைதயரின் ஏடுகள்

புனித பேதுருவும், பவலும் இயேகவின் நற்செய்தியை ஜோப்பாவிலும் போதித்தனர். உரோமையில் உள்ள சுரங்கங்கள் எல்லாம் வேதசாட்சிகளின் வித்துடலால் நிறைந்தன. அவர்கள் “மறைசாட்சிகள்” “புனிதர்கள்” என்ற பெயரினால் திருச்சபையை அலங்கரித்துள்ளார்கள். அன்றைய சூழலைவில் வாழுந்த பல ஆயர், குருக்கள், கத்தோலிக்க திருச்சபையின் முதாதையர் பல ஏடுகளை எழுத்துருவில் விட்டுச் சென்றனர். 400 ஆண்டுகளின்பின் இத்தகைய எழுத்தாக்கங்களிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டின் நூல்கள் உரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையினால் இவைதான் என்று வரையறுக்கப்பட்டது.

மறைசாட்சிகள்

கி.பி.64-302 வரை மறைசாட்சிகளின் இரத்தப் பலிகள் இடம்பெற்றன. இதனை ஒரேசியஸ், இரசிற்றல் என்னும் நூலாசிரியர் கள் தங்கள் நூல்களில் கோட்டுக் காட்டியுள்ளனர். நீரோ மன்னன் கத்தோலிக்கரை வதைமுகாம்களில் வதைத்தும் வாளால் வெட்டியும் கெந்தகத்தை உடலில் பூசியும் உடலை ஏரியுட்டியும் வீடுகள் உடமைகளை அழித்தும் வதைத்தொழித்தான். நீரோவின் ஆட்சியிலேயே பேதுரு பாலிலு என்ற திருப்பணியாளர்கள் “மறை சாட்சிகளாக” மாடிந்தனர். நீரோ 68ல் இறந்தான். சக்கரவர்த்திகளான டோமீற்சியன், அன்றோனைன், நோவா, திராயன், அட்றியான், அன்றோஸியஸ் பயஸ், மாற்கஸ் அவற்றேவியஸ், கொமோடியஸ் ஆகியோரின் காலங்களில் அந்தியோக்கியா ஆயர் இக்னேசியஸ், கிளமென்ற், தெலஸ்போர்,

விவிலியத்தின் வைகறை

சிமியோன், பொலிகாப்பு, யுஸ்தின் போன்ற நல்லுள்ளாம் கொண்டவர் கள் மறைசாட்சிகளாக மழிந்தனர்.

3ம் நூற்றாண்டில் (193--211) செப்ரிமஸ் செவருஸ் மன்னின் ஆட்சியில் வட ஆபிரிக்காவிலும் பிரான்சிலும் வேதகலாபனைகள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றன. டேசியஸ் சக்கரவர்த்தியின் கீழ் பாப்பிறை பேயியன், ஓரிஜன் போன்று பலர் மறைசாட்சிகளாக மரித்தனர். வலேசியன் (253-260) காலத்தில் கிளமென்பாப்பிறை, லோறன்ஸ் உட்பட பலர் இரத்த சாட்சிக்குரிய இறைமகிமையைப் பெற்றனர். பத்தாவது இறுதிக் கலாபனை (303-313) தியோகிலேசியான் காலத்தில்த் தொடங்கியது. வேதகலாபனையின் இறுதிக் கட்டத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் எச்சசொச்சங்களான திருப்பாங்கள், ஏடுகள், சொருபங்கள், சின்னங்கள் அனைத்தையும் அடியோடு அழித்தனர். நீண்ட வேதனை நிறைந்த 250 ஆண்டுகளும் இறைமக்கள் சுரங்கங்களிலே ஒன்றுகூடி இறைவேண்டல் செய்தனர்; அப்பத்தைப் பிட்டனர்; இறைபுகம் கூறினர்; விசவாசத்திற்காகப் போராடி இறந்தவர்களது உடல்களும் இச்சுரங்கங்களிலேயே புதைக்கப்பட்டன. புனித செபல்தியார், புனித கலிஸ்ரசின் புதைகுழிகளின் நில அறைகள் 5 அடுக்கில் 10 கிலோமீற்றர் தூரம் அமைந்துள்ளது. இவை “கற்றகோம்” என்றபெயரால் இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. டோமின்றில்லா, பிரிசில்லா ஆகியோரைப் புதைத்த நிலவறைகளும் இன்றுவரை கர்ணப்படுகின்றது.

இலத்தீன் மௌரியப்பியர்ப்பு

உலகளாவிய ரீதியில் அன்று உரோமானியர் ஆட்சியைத் தம் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருந்தமையினாலும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் தலைமையகம் உரோமையில் நிறுவப்பட்டமையினாலும் எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மூலமொழிகளில் இருந்த வேதாகமம் அவர்களின் அரச கருமமொழியான இலத்தீன் மொழியில் பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. கி. பி. 332இல் வெளிவந்த பிரதி கொன்சன்றை மன்னரின் காலத்தில் உருவான வேதாகமம் ஆகும். அவ்வேதாகமம் வத்திக்கான் நூலகத்தில் இன்றும் காணப்படுகின்றது. அலெக்சாந்திரிய ஆயரான அத்தான்சியுஸ் கி.பி. 367இல் தமது உயிர்ப்பு விழாவின் செய்தியில் புதிய ஏற்பாட்டு 27 புத்தகங்களையும் பெயர் சொல்லி குறிப்பிட்டு திருச்சபையின் அங்கீகாரத்தையும் அவைகளுக்கு அன்றே வழங்கினார்.

கி.பி. 375இல் உரோமையிலிருந்து அந்தியோக்கியா சென்ற உல்லாசப் பயணியான ஜூனோம் என்பவர் கொடிய நோயிலிருந்து உயிர்தப்பியதற்கு நன்றியாக கிரேக்க மொழியிலிருந்த வேத நூல்களை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து அவற்றிற்கு நூல் வடிவம் கொடுத்தார். கி.பி. 383இல் தாம் மொழிபெயர்ந்த நற்செய்தி யைப் பாப்பரசர் டமஸ்கசிடம் கொடுத்தார். இன்றுநாம் நாளாந்தம் பாவிக்கும் வேதாகமத்தை இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து

மக்களின் பாவனைக்கு அறிமுகம் செய்தார். ஏழைகள் பாமரர்களின் கைகளில் இவ்வேதாகமம் தவழ்ந்ததால் “வூல்கத்தா” என இப்புதிய மொழிபெயர்ப்பு அமைக்கப்பட்டது. கி.பி. 596இல் ஆங்கிலேயரின் நாடு களுக்குப் பயணித்த அகுஸ்தீனார் இப்பாமரின் வேதாகமத்தைத் தன்னுடனே எடுத்துச் சென்றார். 1456ஆம் ஆண்டுவரை தனித்து பயன்பட்டு இன்று வேறு மொழிபெயர்ப்புகள் மத்தியில் தொடர்ந்து பாவனையில் இருக்கிறது.

கும்ரான் சுருள்கள்

1947ஆம் ஆண்டு சாக்கடல் (கும்ரான்) சுருள்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. 1950இல் இருந்து 1956வரை அந்த சுருள்கள் ஆராயப் பட்டபோது அவற்றில் எபிரேய மொழியில் விவிலியத்தின் பல பகுதிகள் காணப்பட்டன. கி.மு. 150இல் இருந்து கி.பி. 68 வரை இவை தாயரிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த மொழி பெயர்ப்பே மிகப் பழமையானதாகக் கருதப்பட்டிருக்கையில் கும்ரான் எபிரேய விவிலியமோ கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த தால் மிகவும் பழமையானது என்ற சிறப்பைப் பெறுகிறது. மிகப் பழமையான அரமாயிக் மொழி நூல்களும் யூதர்களாலும் பிரிவினைச் சபைகளாலும் திருமுறை நூலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத சில நூல்களும் இவற்றுள் இருப்பதால் கத்தோலிக்க மரபுக்குச் சான்று பகர்வதாக அமைகின்றன.

திருச்சபையின் பிளவுகளில் வேதாகமம்

வெதனை நிறைந்த காலத்திற்கும் இவ்விதமான அரசர்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் கத்தோலிக்க திருச்சபை முகம் கொடுத்து விசுவாசத் தையும், ஒன்றிப்பையும் பாதுகாக்க எதிர்நீச்சல் போடவேண்டியிருந்தது. கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் (1050ல்) கத்தோலிக்க திருச்சபையிலிருந்து “ஒதோடொக்ஸ்” சபை பிரிந்தது (ரஷ்ய செம்மை அல்லது கொப்ரிக் அல்லது மேற்கு ஜேரோப்பா, கிழக்கு ஜேரோப்பா). உலகம் முடியும் மட்டும் இதோ உங்களோடு இருக்கிறேன் (மத 28:20) என்று கூறிய கிறீஸ்ததுவின் பிரசன்னம் அன்றும் திருச்சபையோடு இருந்து பலத்தை ஊட்டியது. ஆழத்தோண்டி கற்பாறையின் மேற் கட்டப்பட்ட வீடுபோன்று அது இருந்தது. திருச்சபையில் ஒன்றித்திருக்காத பலர் அதன் ஆட்சி யுரிமையில் பங்கேற்க வழிதேடிக் கொண்டேயிலிருந்தார்கள். இவர் களுடைய விருதுவாக்கு “வேதாகமம் மட்டுமே” என்பதாகும். இவர்கள் தமது விவிலியம் யூதமக்களின் எபிரேய மொழிபெயர்ப்பின் தமுவல் என்றனர். வாழ்மொழிப் பாரம்பரியங்களுக்கு இடமே இல்லை என்று வாதிட்டனர். 16ம் நூற்றாண்டில் (1517இல்) ஜேர்மானிய ஆச்சிரமத்தில் வாழ்ந்த குருவாகிய மாட்டின் லூதர், திருச்சபைக்கு எதிராகக் கிளம்பி, திருச்சபையிலிருந்து பிரிந்து “புரோட்டஸ்தாந்” என்ற புரட்சியான ஒரு சீர்திருத்தத்தை தோற்றுவித்தார். அன்று தொடங்கி பிரிவினைச் சபைகள் ஆவ்காங்கே முனைவிட்டு அரும்பி வளர்ந்து கிளைவிட்டு பல்வேறு நாடுகளில் 22500 சபைகளாகத் தோற்றம்

பெற்று வளர்ந்துள்ளன. இவைகள் அனைத்துமே தாமே இயேசுக் கிறீஸ்த்துவின் உண்மையான சபை எனப் பறைசாற்றுகின்றன. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை போதிக்கத்தொடங்கிய விடியற்கால வேளை (தி. பா. 2:14) தொடக்கம் பற்பல நூற்றாண்டுகளாக அதன் வாழ்வுக்காக இரத்த சாட்சியாக மடிந்தவர்களின் சாட்சியங்கள், வரலாற்றில் தோன்றிய சர்வகலா சாலைகள், ஆய்வு நிலையங்கள், நூதனசாலைகள் இதன் உண்மை நிலைகளுக்கு சாட்சியம் கூறி இன்றுவரை நிற்கின்றன. பெயனார்டோ டாவின்சி, மிக்கேல் ஆஞ்சலோ, கலிலியோ, கொப்பநிக்கல், டான்ரே, மார்க்கோனி போன்ற புத்திஜீவிகள் புத்தாக்கங்களை (திருச்சபைக்குள் ஆரம்பம் தொடங்கி வாழ்ந்தவர்கள்), உலகிற்கு கொடையாக கொடுத்த அறிவுத் தேடல்களை மறுக்க மறைக்க முடியாத ஆதாரங்களாக உலகம் ஏற்பதை வரலாறு கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

1517ஆம் ஆண்டுவரையும் எதுவித எதிர்ப்புகளும் இன்றி வாழ்மொழியாக பரிமாறப்பட்ட எழுதா விதிகளையும், போதனை களையும், சட்ட முறைமைகளையும் பற்றிக்கொண்டு பற்றுவதியோடு வாழ்ந்த திருச்சபை புரட்டொல்சாந்து இயக்கத்தின் எதிர்ப்பினால் சின்னாபின்னமாகச் சிதறியது. கிறீஸ்தவ மக்களோடு ஒப்பீட்டு அளவில் நோக்கும்போது கத்தோலிக்க மக்கள் 3/5 பங்கு மட்டுமே. (955000000)

புதிய ஏற்பாட்டின் அங்கீகாரம்

இஸ்ராயேல் என்ற இனம் இல்லையென்றால் பழைய ஏற்பாடு எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றிருக்கமுடியும்? வரலாற்று ஏடுகள் இத்தகைய இனம் வாழ்ந்தது; எகிப்தில் குடியேறியது; செங்கடல் வழியாக நடந்தது என்பதை ஆதாரங்களாக குறிப்பிட்டிருக்கும்போது எப்படி மறுக்கமுடியும். உரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை புதிய ஏற்பாடு எழுத்துவடிவம் பெற்றுள்ளே இருந்தது. புனித கத்தோலிக்க திருச்சபை தான் புதிய ஏற்பாட்டை அரங்கேற்றி பாதுகாத்து பதிப்பித்து உலகின் கைகளில் தவழிப்பட்டது. இது இவ்வாறாயினும் 396 ஆண்டுகளின்பின் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு அங்கீகாரம் கிடைத்தது. எனவே உரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை இல்லையென்றால் புதிய ஏற்பாடு தோன்றி யிருக்காது.

வாய்மொழிப் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டுவந்த புதிய ஏற்பாட்டை தயாரித்தவர்கள், வித்திட்டவர்கள், விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில் கணித்தவர்கள், அதன் பின்புலங்களை அறிந்தவர்கள், எழுதியதன் நோக்கத்தை உள்ளுரை உணர்ந்தவர்களே, புதிய ஏற்பாட்டை அங்கீரித்தனர். திருச்சபையை உள்ளிருந்தே சீர் செய்யப் புறப்பட்டவர்கள், கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கும் வேதாகமத்திற்கும் உள்ள ஒருமைப் பாட்டை ஏற்கமலுத்தனர். முன்றாம் நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல ஏடுகள் காணாமல்போயின. புறோட்டசாந்தினர் பலர் திருத்தாதர்

காலம் மறைத்தந்தையர்களின் எழுத்து வடிவங்களை அறியவில்லை. தப்பான போதனைகளுக்கெதிராக எழுதியவரின் வாதங்களையும் விவாதங்களையும் ஆராயும் பறந்த மனப்பாங்கு அவர்களிடம் அப்போது இருக்கவில்லை. எனவே அவர்களின் முடிவுகள் ஒருதலைப்பட்சமான முடிவுகளுக்கே அவர்களை இட்டுச் சென்றது. இது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையை பலமாக பாதித்தது.

வேதாகம கையெழுத்துப் பிரதிகள்

பதிப்புத்துறைகளோ, பதிப்பகங்களோ வளராத காலம் அது. எகிப்தியர் “பப்பிறல்” என்னும் ஒருவகைப் புல்லின் உதவிகொண்டு ஏடுகளில் எழுதினர். எபிரேயர் தமக்கெனத் தனித்துவமான ஓர் எழுத்து முறையைக் கையாண்டனர்; உயிர் எழுத்துக்களையும் அறிமுகம் செய்தனர். காலங்கள் பல உருண்டோடியின் “கோடேகஸ்” என்னும் ஒரு புதிய முறை தோன்றியது. அதாவது இருபக்கமும் எழுதி ஒரு பக்கத்தில் கட்டிவைக்கும் முறை பின்பற்றப்பட்டதால், ஏட்டைச் சுருட்டி வைக்கும் முறையிலிருந்து பாரிய மாற்றம் காணப்பட்டது. ஆரம்ப காலங்களில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் மட்டுமே வெளியிடப்பட்டன. ஒரு நேரத்தில் ஒருவர் வாசிக்க பலர் எழுதுகோலால் எழுதவர். 75 மனித வலுக்கள்· 8 மனித்தியால் நேர வளத்தைப் பயன்படுத்தி எழுதினார்கள். இளம் மந்தையின் தோல்களிலிருந்து “பாச்செமன்ற்” என்னும் புதிய ஏடுகள் பிற்காலத்தில் பாவனைக்கு வந்தன. யோன் குற்றன்பேக் என்பவர் தற்கால அச்சுக்கலை முறையைப் பின்பற்றி 1456ஆம் ஆண்டு இலத்தீன் மொழியில் வேதாகமத்தை முதன் முதலில் பதிப்பித்தார்.

1995ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 26ஆம் நாள் தென்னிந்தியாவில் (மதுரை) திருவிலியம் உரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையினரதும், விவிலிய சங்கப் பிரதிநிதிகளினதும் வழிகாட்டவில் தமிழ்மொழியில் பதிக்கப்பட்டது.

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் திரிதெந்தின் பொதுச் சங்கத்தின் (1456 சித்திரை 8ம் திகதி) போதனையின்படி வேதாகமத்தில் உள்ள 73 நூல்களும் தூயாவியின் தூண்டுதலால் எழுதப்பட்டவேயே. இறைவனே விவிலியத்தின் ஆசிரியராவார். அவரே இறை வெளிப் பாட்டின்படி காலத்திற்குக் காலம் தன்னையே மனிதருக்கு வெளிப் படுத்தினார். புனித வேதாகமமானது இறைவன் மனிதனுடன் உறவு கொண்ட விதங்களை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தும் நூலாகும். இப்புனித நூல் உயிருள்ள வாழ்வுதரும் வார்த்தை. இயேகவின் பிரசனனம் எவ்வாறு நற்கருணை வடிவில் எம்மிடையே இருக்கின்றதோ அதுபோல வேதாகமத்தின் வழியாக வார்த்தை வடிவில் இறை பிரசனனமும் எம்மோடு தங்குகின்றது.

ஓங்நால் :- விவிலியத்தின் முதல் ஜந்து நூல்களும் தோறா, சட்டங்கள், ஜந்நால், பென்றருக் என்னும் தலைப்பில் அறிமுகமாகி,

யாவும் ஒரே ஏட்டுச் சுருளாய் இருந்தது. இணைச் சட்டத்திலிருந்து மீண்டும் தொடக்க நூலைப் புரட்டிப் பார்ப்பது புனித சடங்காகக் கொண்டாடப்பட்டது.

இஸ்ராயேல் (எபிரேயர் யூதர்) மக்களுக்கு விடுதலை கொடுத்து, அவர்களைப் புனித இனமாக்கி புனித பூமியை நோக்கி வழிநடத்திச் சென்று புதிய வரலாறு படைத்த மோயீசன் ஜந்நாலின் மூல ஆசிரியரென ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். இதையிட்டு எவரும் ஜயம் எழுப்பியதாக சான்றுகள் இல்லை. (யோ 1:45, 5:45-47, உரோ 10:5, லூக் 24:25-27, 44)

விவிலியத்தின் வேறு நூல்களான சாழுவேல் 1, 2 ஆகிய வற்றை ஆய்வு செய்தவர்கள் ஆச்சரியப்படவேண்டிய சிலபகுதிகளைக் கண்டனர். சாழுவேல் அரசானக்கப்படுதூல் இருமுறைகள் காணப்பட்டன. (1 சாழு 16:14-23, 17:55-58) ஒரேவிதமான ஒரு சந்தர்ப்பங்களில் சவுலின் உயிரைப் பறிக்காது விடுகின்றார் தாவீது. (1 சாழு 24:3-7, 26:5-12) தாவீது கோலியாத்தை கொல்லுவது ஒரு அதிகாரத்திலும், எல்கானான் கோலியாத்தை கொன்றான் என்று வேறு ஒரு அதிகாரத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. (சாழு 17:2, சாழு 21:19) உலகப் படைப்பு இருமுறை தொடக்க நூலில் உண்டு (1:2-40, 2:46, 3:24) வெள்ளப்பெருக்கின் இரு இணைக்கப்பட்ட விபரங்களும் உண்டு (6-8) மோசேயின் இறப்பும் கூறப்படுகின்றது. (இணைச்சட்டம் 34:1-2) இவை அனைத்தும் வெவ்வேறு பாரம்பரியங்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கி மினிர்கின்றது. பல்வேறு காலங்களில் வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு வந்த இறைவனின் வெளிப்பாடு குருக்கள், இறைவாக்கினர்கள் ஆகியோரின் முயற்சியால் பல நூற்றாண்டுகளின் பின் நூல் வடிவம் பெற்றது. அன்றைய யூதப் பாரம்பரிய பின்புலங்களை ஆராயும்போது நான்கு பாரம்பரியங்கள் இருந்தமை தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

1. யாவே பாரம்பரியம் : (J) இது இறைவனை யாவே என்னும் பெயரால் அழைத்தது. இப்பாரம்பரியம் கி.மு. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இப்பாரம்பரியம் தொடக்க நூலுக்கு உள்ளடக்க அம்சங்களை அள்ளி அளிக்கின்றது. இது யூதாவில் கால்கோள் கொண்ட அரசன் சாலமோனின் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுத்துவடிவம் பெற்றது.
2. எலோயீம் பாரம்பரியம் : (E) இது இறைவனை எலோயீம் என்று பெயர்சொல்லி அழைத்தது. இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையில் நீண்ட இடைவெளியைன்று இப்பாரம்பரியத்தில் காட்சியளிக்கின்றது. இப்பாரம்பரியம் ஒழுக்காற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றது. மனித இனத்தின் ஆரம்பம் பற்றி இங்கு எதுவும் குறிப்பிடப் படவில்லை. வடக்கிலுள்ளவர்களால் இது வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. ஏற்கனவேயுள்ள யாவே பாரம்பரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டு கி.மு 8 அல்லது 7 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுத்து வடிவம் பெற்றது.

3. குருக்கள் பாரம்பரியம் :- (P) வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் அர்ச்சகர்கள் (குருக்கள்) பேணவேண்டிய ஆசார முறைமை களுக்கும் சட்டங்கள் ஒழுங்குகளுக்கும் முன்னுரிமை அளிப்பது இப்பாரம்பரியத்தில் துலாம்பரமாகத் தெரிகின்றது. கால வரையறை களும், தலைமுறைப் பட்டியல்களும் மிகவும் துல்லியமான முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெருசலேம் தேவா ஸயத்தில் பணிபுரிந்த அர்ச்சகர்கள் மதத்தில் வளர்ந்து, இஸ்ராலேயரின் அடிமை வாழ்வுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தபின், விடுதலை வாழ்வின் மகிழ்ச்சியின் விளைவான மீளக் குடியமர்வின் பின் இப்பாரம்பரியம் வளம் பெற்றது. கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றும் பெற்றது என்பதற்கு விவிலிய வல்லுனர்களின் சான்று களும் உண்டு.
4. உபாகமம் துணைச் சட்டம் அல்லது இணைச்சட்டம் பாரம்பரியம் :- (D) ஜந்நாலில், இந்நால் தனித்துவத்துடன் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. அரசன் யோசியாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.மு. 640-609) சமயச் சீர்திருத்தங்கள் இடம்பெற்றன. அக்காலத்திலேயே இச்சட்டநால் ஆலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. (2 அரச 22, 3-13, 234:8-14) இப்பாரம்பரியத்தின் மூல ஊற்றுக்கள் மோசேயின் காலத்தை எட்டி நிற்கின்றது. 7ஆம் நூற்றாண்டுப் பதிப்பிலிருந்து வெளிவந்திருக்கலாம். இஸ்ராயேலரின் வடஅரசில் வாய்மொழிப் பாரம்பரியமாக தோன்றியிருக்கலாம். பாரம்பரியங்களின் ஒட்டு மொத்தமான ஒன்று சேர்க்கையாக பாரம்பரிய இணைப்பாளர்கள் இதனைத் தந்திருக்கின்றனர். இக்காரணத்தினால் தான் சில நிகழ்வுகள் இருமுறை இடம்பெற்றிருக்கின்றன. எது எவ்வாறாயினும் ஜந்நாலின் பாரம்பரியங்களின் மூல ஊற்றும் அதன் தலைவரும் மோயீசனே என்பதை அனைவரும் அறுதியிட்டு ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

பிற்சேர்க்கை 1

பழைய ஏற்பாட்டு திருமுறைப் புறநால்கள்

1. அபிரகாமின் வெளிப்பாடு
2. ஆதாமின் வெளிப்பாடு
3. ஆதாமின் ஏற்பாடு
4. ஆதாம் - ஏவா வாழ்க்கை
5. அகிக்கார்
6. அரிஸ்டோயாலின் மடல்
7. அரிஸ்டோயாஸ் - பொருள் விளக்கம்
8. அரிஸ்டோபுலஸ்
9. அர்த்தபனாஸ்

10. 2 பாருக்கு
11. 3 பாருக்கு
12. 4 பாருக்கு
13. கிளியேதமஸ் மால்குஸ்
14. தானியேவின் வெளிப்பாடு
15. தாவீதின் ஏனையத் திருப்பாடல்கள்
16. அடையாளக் குறிவாசிப்பவர் - டெமிரித்தஸ்
17. எல்தாது மற்றும் மேதாது
18. எலியாவின் வெளிப்பாடு
19. 1 ஏனோக்கு
20. 2 ஏனோக்கு
21. 3 ஏனோக்கு
22. யூபோலேமஸ்
23. போலி யூபோலேமஸ்
24. எசேக்கியேவின் புறநால்
25. எசேக்கியேல் - துயர்நாடக நடிகர்
26. நான்காம் எஸ்ரா
27. எஸ்ராவின் கிரேக்க வெளிப்பாடு
28. எஸ்ராவின் கேள்விகள்
29. எஸ்ராவின் திருவெளிப்பாடு
30. எஸ்ராவின் காட்சி
31. போலி கிரேக்க கவிஞர்களின் சிறு ஏடுகள்
32. போலி கெக்காதேயுஸ்
33. கிரேக்க தொழுகை கூடச்செபம்
34. எசாயாவின் வேதசாட்சியும் விண்ணேற்பும்
35. யாக்கோபின் ஏணி
36. யாக்கோபின் செயம்
37. ஜேனசும் சேம்ரசும்
38. யோபுவின் ஏற்பாடு
39. யோசேப்பும் ஆசெனத்தும்
40. யோசேப்பு வரலாறு
41. யோசேப்பு செயம்
42. யூபிலிகள் நால்
43. 3 மக்கபேயர்
44. 4 மக்கபேயர்
45. மனாசேயின் செயம்
46. சிரியமொழி மெனாந்தர்
47. மோசேயின் ஏற்பாடு
48. ஓர்ப்பிகா
49. காவியக் கவிஞர் :பிலோ
50. போலி :பிலோ
51. போலி போஸிலித்தஸ்
52. இறைவாக்கினர்களின் வாழ்க்கை
53. ரெகாபியர்களின் வரலாறு

54. சித்துராக்கிள் வெளிப்பாடு
55. சேமின் உடன்படிக்கை
56. சிபிலியன் தெய்வவாக்குகள்
57. சாலமோனின் திருப்பாடல்கள்
58. சாமோனின் திருப்பாடல்
59. தியோடஸ்
60. முன்று குலமுதுவர்களின் ஏற்பாடுகள்
61. பன்னிரு குலமுதுவர்களின் ஏற்பாடுகள்
62. செப்பனியாவின் வெளிப்பாடு

(J. H. Charles என்பவரின் தொகுப்பு)
(விவிலிய விருந்து - மே 2002)

பிற்சேர்க்கை II

புதிய ஏற்பாட்டு திருமுறைப் புறநால்கள்

நற்செய்திகள்

1. குழந்தைப் பருவ அராபிய நற்செய்தி
2. குழந்தைப் பருவ ஆர்மேனியன் நற்செய்தி
3. கன்னியின் விண்ணேற்பு
4. பர்த்தலேமிய நற்செய்தி
5. கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு பற்றிய திருத்தாதர் பர்த்தலேமியவின் நூல்
6. பாசிலததெஸ் நற்செய்தி
7. எபியோனியர்களின் நற்செய்தி
8. எகிப்தியர்களின் நற்செய்தி
9. எபிரேயர்களின் நற்செய்தி
10. யாக்கோபின் முதல் நற்செய்தி
11. தச்சர் கோசேபின் நற்செய்தி
12. மாரியோனின் நற்செய்தி
13. மரியா பிறப்பின் நற்செய்தி
14. மத்தீதியாவின் நற்செய்தி
15. நச்ரேனியர்களின் நற்செய்தி
16. பேதுரு நற்செய்தி
17. பிலிப்பு நற்செய்தி
18. போலி மத்தேயு நற்செய்தி
19. தோமா நற்செய்தி

திருப்பணி நூல்கள்

1. அபத்யாவின் திருத்தாத வரலாறு
2. அந்திரேயாவின் பணிகள்
3. அந்திரேயாவின் சிறுக்கரான நற்செய்தி
4. அந்திரேயா மற்றும் மத்தேயுவின் பணிகள்
5. அந்திரேயா மற்றும் பவுலின் பணிகள்
6. பர்னாபாவின் பணிகள்
7. யாக்கோபின் முன்மரபுகள்

விவிலியத்தின் வைக்கற

8. பெரிய யாக்கோபின் பணிகள்
9. யோவானின் பணிகள்
10. புரோகரஸ் எழுதிய யோவானின் பணிகள்.
11. மத்தேயுவின் வேதசாட்சி
12. பவுவின் பணிகள்
13. பவுவின் பாடுகள்
14. பேதருவின் போதனை
15. பேதருவின் ஸ்லாவோனியப் பணிகள்
16. பேதரு மற்றும் அந்தரேயாவின் பணிகள்
17. பேதரு மற்றும் பவுவின் பணிகள்
18. பேதரு மற்றும் பவுவின் பாடுகள்
19. பிலிப்புவின் பணிகள்
20. பிலாத்துவின் பணிகள்
21. ததேயுவின் பணிகள்
22. தோமாவின் பணிகள்

கடிதங்கள்

1. க்ரிஸ்து மற்றும் அபாகரலின் மடல்கள்
2. திருத்தாதர்களின் மடல்கள்
3. கொரிந்தியருக்கான முன்றாம் மடல்
4. லவோதியருக்கான மடல்
5. வெந்துவுலின் மடல்
6. பவுல் மற்றும் செனேகாவின் மடல்கள்
7. ததேயுவின் புறம்பாக்கப்பட்ட மடல்

திருவெளிப்பாடுகள்

1. யாக்கோபின் வெளிப்பாடு
2. பவுவின் வெளிப்பாடு
3. பேதருவின் வெளிப்பாடு
4. ஸ்தேவானின் திருவெளிப்பாடு
5. தோமாவின் வெளிப்பாடு
6. கன்னியின் வெளிப்பாடு

நூனமறைக் கொள்கை நூல்கள்

1. அல்லோஜியர்களின் மகத்துவம்
2. டோஸிதலின் வெளிப்பாடு
3. யூனோஸ்தலின் மடல்
4. இயேசுவின் நூனம்
5. யோவானின் மறைவான நூல்
6. மெலோசின் வெளிப்பாடு
7. பேதரு மற்றும் 12 திருத்தாதர்கள் பணி
8. மீப்பரின் உரையாடல்
9. சில்வானுவின் போதனைகள்
10. சோஸ்ரியானுவின் வெளிப்பாடு
(தகவல் விவிலிய விருந்து)

பழை ஏற்பாட்டு திருமுறை நூல்கள் - பிற்சேர்க்கை III

இல்லாயல் மக்களின் எண்ணிக்கையின் படி	கிறிஸ்தவ சபையினரின் எண்ணிக்கையின் படி	உரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் எண்ணிக்கை
5 ஜூங்னால் / தோரா திருச்சட்ட நூல்கள்	தோடக்கநூல் விடுதலைப்பயணம் ஸேவியர் எண்ணிக்கை இணைச்சட்டம்	திருச்சட்ட நூல்கள் 5
4 முந்திய இறைவாக்கினர்	யோகவா நீதிபதிகள் சாமுவேல் (1-2) அரசர்கள் (1-2)	முந்திய இறைவாக்கினர் 6
4 பிந்திய இறைவாக்கினர்	எசாயா என்றெயா எசேக்கியல் பண்ணிஞர் 1) யோவேல் 2) ஓசேயா 3) உபத்தியா 4) யோணா 5) ஆமோஸ் 6) ம்க்கா 7) நாகூப் 8) அயகுக் 9) செப்பனியா 10) ஆகாய் 11) செக்காரியா 12) மலாக்கி	பிந்திய இறைவாக்கினர் 15
11 எழுத்தாக்கங்கள்	1 திருப்பாடல்கள் 2 நீதிமொழிகள் 3 யோபு 4 இளிமைகு பாடல்கள் 5 ஞத் 6 புலம்பல் 7 சபை உரையாளர் 8 எஸ்தர் 9 தானியேல் 10 குறிப்பேடுகள் (1-2) 11 எஸ்ரா நெகேமியா (1-2)	எழுத்தாளர்கள் 13 சாலமோனின் ஞானம் சீராக்கின் ஞானம் மக்கபேயர் (1-2) யூதித்து தோரித்து பாகுந் 7

வாய்மைகளின் நடவடிக்கை என்றும் பிரிவைக் குறை
படுத்துகின்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய ஒரேயொரு நடவடிக்கை
ஏனையில்லை என்றும் கூறுகிறோம் என்றால் அதைப் பற்றி
நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நடவடிக்கை என்றும் கூறுகிறோம்
என்றால் அதைப் பற்றி நடவடிக்கை என்றும் கூறுகிறோம்

திருமூல
திருமூல பிரீடி
திருமூலம்பாலா டி
திருமூலம்பாலா டி
திருமூலம்பாலா டி

DISTRIBUTED BY.
CLARETIANS PUBLICATIONS
JAFFNA.

LUDVICO
UPPASAMITTAQAS

எமது வெளியீட்டகத்தில் உங்களுக்குத்தேவையான
கத்தோலிக்க மறைப்புத்தகங்களையும், அஞ்சல்வழி
விவிலியம் கற்றுக்கொள்ளவும், இந்தியாவிலிருந்து
வெளிவரும் "விவிலிய விருந்து" புத்தகங்களையும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வெளியீடு
கிளார்ட் வெளியீட்டகம்
15. கொழும்புத்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
இலங்கை

PRINTED IN
CAFEHAWA PUBLICATIONS
BY

J. S. PRINTERS
PANDATHERUPPU